

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Quæ beneficia resignari non possunt?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

de regula. in 6. Et. Videtur autem hæc tacita renuntiatio in eo differre, à privatione beneficij, ipso jure facta, quod si protestetur beneficiatus, se per talem actum nolle renuntiare beneficio, protestatio talis id operatur, ut talis actus vim tacitæ renuntiationis non habeat, in privatione vero, quæ ipso facto incurritur, protestatio talis nihil pro sit: hæc tamen tacita renuntiatio non est facilè præsumenda, si SS. Canones non inducant beneficij talis resignationem; quod enim multis fortasse expensis, & laboribus acquisitum est, tam facilè renunciari non conferat c. super eo 5. b. t. Videatur c. sanc. 7. c. veniens 13. Et. lecta 14. b. t. ubi referuntur casus aliqui apparentes quidem renuntiationis, quæ tamen à jure pro vera non agnosciuntur.

§ II.

De expressa renuntiatione
beneficiorum.

Renuntiatio expressa ea dicitur, quæ fit verbis ad hoc accommodatis, & voluntatem renuntiandi aperte declarantibus, vel etiam scripto juxta formam à jure præscriptam. Duplex ea est, pura una & simplex, seu absoluta, quæ fit sineulla conditione, modo, & pacto; & altera conditionalis, qualis est r. quæ fit in favorem tertii, sub ea scil. conditione, ut conferatur illud certæ persona, in cuius favoré aliquis resignat. 2. quæ fit cum reservatione fructu ex toto vel ex parte. 3. quæ fit cum regressu (reservato scil. sibi jure, ut resignans possit ad beneficium redire, si ille, cui cessit beneficij, præmoriatur) vel cù ingressu, quando scilicet collati quidem beneficij, ante hujus tamen possessionem, fit resignatio, sub ea conditio-

ne, ut mortuo resignatario possit resignans propriâ auctoritate ingredi sive possessionem hujus beneficij accipere; vel cum accessu, quando scil. beneficium puerο destinatum, ob ætatem tamen illius incapaci, alteri interea confertur, eā tamen conditione, ut post legitimam ætatem pueri, possit hic propriâ auctoritate beneficium tale accedere, & recuperare. Et 4. Denique conditionalis designationis beneficij dicitur, quæ fit ex causa permutationis, quando scil. beneficium, quod habet, dimittit alius, ut alterius beneficium sibi conferatur.

S E C T I O. II.

De beneficiis, quæ resignari possunt, vel non possunt.

§. I.

Quæ beneficia resignari possunt?

Omnia beneficia Ecclesiastica, sive sunt curata, sive simplicia, sive sunt majora beneficia, & dignitates, sive minoria, sive requirant residentiam, sive non requirant, etiam manualia, patrimonialia, beneficia, quæ optari possunt, beneficia affecta jure Patronatus, beneficia eleetiva, exempta, reservata sedi Apostolicae, & cujuscunque demum generis ac qualitatis sint, resignari possunt (nisi specialiter jure aliquo scripto hoc prohibeat) modò ea observentur, qua beneficia talia exigunt, ut ne fiat aliquid contra fundatorum voluntatem, vel cum præjudicio aliquo.

§. II.

Quæ beneficia resignari non possunt?

Expresso

Expresso tamen jure prohibetur pri-
mò Resignatio beneficii litigiosi, de
quo scil. lis alicui mota fuit, pendente lite;
sicut enim alienatio rei litigiosæ, dum lis
pender, fieri non potest, ut constat ex
toto tit. FF. & C. de litigiosis, ita nec re-
signatio beneficii litigiosi fieri potest, lite
pendente, ad cavendas presertim omnes
fraudes, quæ in tali licita resignatione fa-
cile fieri possent. Si tamen in gratiam
colligantibus beneficio alter cedat, valida
est talis cessio, cum fiat ad extinguen-
dam item.

2. Prohibetur resignatio beneficii
uniti, antequam unio sanciat suum ef-
fectum, prout patet ex Trident. sess. 23.
c. 18. de reform. quia per unionem talem
ius acquisitum est illi collegio v. g. digni-
tati, aut Monasterio &c. cui unio facta
fuit, ut per mortem beneficiati unitum
beneficium transferatur in Monasterium,
Collegium &c. cui plutonum præjudi-
catur permissa talis beneficii resignatio,
nisi fieret illa pure & liberè, vel in favo-
rem illius, cui unio hæc facta est, vel per
sufficientem clausulam derogaretur, quo
ad illam vicem à Summo Pontifice, tali
facta unioni.

3. Prohibentur resignari beneficia in
commendam temporale data, ob utili-
tatem Ecclesæ, donec ei de rectore
provisum sit, cum talis nullum jus, aut
titulum in beneficio habeat, cui renun-
tiare possit; & quamvis administratio-
nem habeat, & fructus percipere possit,
qua simpliciter, & pure in manibus or-
dinarii dimittere potest; proptè tamen
hæc dimissio non dicitur resignatio, sed
depositio tantum administrationis.

4. Denique prohibentur, resignari

pensiones Ecclesiastice, quæ apud ali-
quos beneficiorum nomine veniunt, nisi pure
& liberè esse resignantur, vel in favorem
illius, à quo solvenda est pensio, si
enim pensionarius hanc pensionem non
exigat, censetur tacite ei renunciare.

SECTIO III.

*De iis, qui possunt renuntiare be-
neficiorum, & iis, quibus possunt illa
resignari.*

§. I.

Qui possint beneficiare signare?

Ordinarii omnes beneficiati, sive in
minoribus beneficiis constituti sint,
sive in majoribus, si annos pubertatis ex-
cesserunt, ex justa causa, beneficia sua, si
ea habeant, & haec resignabilia sint, re-
signare possunt, cum ut sic proprio tan-
tum iuri renuntient, quod quilibet face-
re potest, qui jus qualicum in tali re ha-
bet, & bono publico, aut nulli alii per
talem renuntiationem præjudicat: &
quamvis dubitent aliqui, an Summus
Pontifex Papatus renuntiare possit, post
constitutionem tamen Bonifacij 8. in c. 1.
h. t. in 6. dubitationi huic locus non
est, cum expressè in illa constitutione de-
cidet Pontifex, quod fieri hoc ex justa
causa possit, ita ut nec Cardinalium ad
hoc consensum habere debeat, nec ullus
ius alterius approbationem, cum nemini
superiore in terris habeat, qui ta-
lem resignationem admittere, & appro-
bare debeat. Neque tamen etiam omnium
resignationes eadem facilitate admit-
tuntur, facilius enim admittitur resigna-
tio simplicium beneficiorum, etiam Ca-
nonica-